

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 357/2020
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Данојлић, адвокат из ..., против туженог „Директна банка“ а.д. Крагујевац, ради утврђења ништавости и исплате, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Шапцу и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари месно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Шапцу.

Образложење

Тужилац је дана 11.05.2020. године поднео тужбу Основном суду у Шапцу, ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту и враћања датог на основу ништаве одредбе уговора.

По пријему тужбе, тужени је истакао приговор месне ненадлежности Основног суда у Шапцу, наводећи да су странке у члану 17. уговора о кредиту од 29.09.2014. године уговориле надлежност суда у Београду за случај спора, те да стога предмет треба уступити Првом основном суду у Београду на поступање.

Решењем П 507/2020 од 29.05.2020. године, Основни суд у Шапцу се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности тог решења предмет је уступио Првом основном суду у Београду.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности. Овај суд је становишта да је седиште туженог у Крагујевцу, док у одредби уговора о кредиту која предвиђа надлежност суда у Београду за случај спора, није наведено који основни суд у Београду ће бити месно надлежан.

Решавајући настали негативни сукоб месне надлежности, на основу овлашћења из члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 88/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Шапцу.

По оцени ревизијског суда у конкретном случају, нису испуњени услови прописани чланом 19. Закона о парничном поступку за заснивање месне надлежности Првог основног суда у Београду.

Наиме, Основни суд у Шапцу се огласио месно ненадлежним по приговору туженог, са образложењем да су парничне странке уговориле месну надлежност стварно надлежног суда у Београду, што је начелно тачно.

Међутим, клаузула о пророгацији месне надлежности из уговора о кредиту од 29.09.2014. године не садржи одређење који суд на територији Града Београда је месно надлежан за поступање, нити садржи критеријуме на основу којих би се ова околност могла одредити. Из изложеног следи да одредба уговора којом су се странке споразумеле о месној надлежности због своје неодређености и неодредивости не производи правно дејство, па стога нема услова за заснивање месне надлежности Првог основног суда у Београду, коме је предмет достављен на поступање.

Како споразум о уговарању месне надлежности суда није произвео дејство у смислу пуноважне измене месне надлежности, сходно члану 65. Закона о парничном поступку, то је за поступање у овом предмету месно надлежан суд коме је тужба иницијално поднета, а то је Основни суд у Шапцу, према члану 54. тог закона.

Следом изнетог, применом члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић